

ΜΟΛΙΣ ο ναυαγός σιμόν 'Ανάκλητος πετάχτηκε από το κίμα στη Νήσο των Πιθήκων και πάτησε το πόδι του έπιτέλους στη στεριά, όλοι οι πιθήκοι έτρεξαν να τον περιεργαστούν. Μά όταν τον αντίκρισαν, ξεφώνισαν με έκπληξη :

—Μπά ... Μπά ... Νά κι' άλλη μιά μαμούδ' ανάμεσα μας ! Ζήτημα αντίληψαν, καθώς βλέπετε...

Ο σιμόν 'Ανάκλητος τέντωσε το χέρι του για να εύχρηστίση τον αρχιπιθήκο για τη θερμή υποδοχή και το μαλιναρό ζώο του τσίριξε με διάχρησι :

Μά στη Νήσο των Πιθήκων βασιλεύουν οι πιθήκοι και η μίμηση. Συνεπώς η χειμονία της αρχαιαμούδης μιμήθηκαν και ή ύπολοιπες τέσσερες χιλιάδες μαμούδες. Και συνεπώς ο άμοιρος 'Ανάκλητος έπαιστη τέσσερες χιλιάδες ποδαροχειραφίες ...

Κατά τα ήλιοβασιλέματα λοιπόν της δεύτερης ήμερας τελείωσε, έπιτέλους, ή σαμανωτάτωρος τελετή των τεσσάρων χιλιάδων χειραφών ! Τα δύο ιεράτσια του σιμόν 'Ανακλήτου είχαν κωτανήσει πια, από την υπερκόπση, δύο όστρατα σάβινα κουρέλια, άταχγονισμένα άτ' τους δύο τον ξεβιδωμένους όμοιους. "Ήσαν άνινα και να ήσουν άκούη της γαγούρα, πού του προσένοιους έξεινη ή στιγμή μη σάνια, πού στραγγυλάσθησε στη δεξιά βουνοτάλη της μίτης του ...

Γι' αυτό και μοιροσφίσε έξανηλήμης :

—Αιφώ ... Αιφώ ...

Η φίλδρονος αρχαιαμούδ' έγεννη τότε με σημασία και μιά μαμούδ' σαμασίωσε άμέσως σ' έναν ψηλό, πλατινύλο κοκοροφίνα. Έκοψε έναν καρπό, τον άνοιξε στα δύο και πρόσφερε τον χριστό στον δικασμένο ναυαγό.

Μά άλλοιονο ... Η μιά κοντά στην άλλη, ή τέσσερες χιλιάδες ύπολοιπες μαμούδες μιμήθηκαν τα κωμωκία της πρώτης. Κι' έτσι ο σιμόν 'Ανακλήτος έπιε με λαμπαγία το πρώτο ζώο, και του φάνηκε ούρανό, το δεύτερο του φάνηκε θεσπέσιο, το τρίτο πούλν νόστιμο, το τέταρτο άπόλος νόστιμο, το πέμπτο κάπως σαχλό, το έκτο σαχλό, το έβδομο άηδες, το όγδοο άηδέστατο και το έννατο ...έξερμασε ...

Πέταξε έπιτέλους μακριά το δέκατο και ή ύπολοιπες 3990 άόραφως τρείς χιλιάδες έννοιασές έννενηνταί μαμούδες μιμήθηκαν το κίμα του : πέταξαν δηλαδή μακριά τους 1990 κοκοροφίνας, άφού δεν μάθοναν — παρ' όδες τις προσπάθειές του — να μιμηθούν και το...έξερμασε και τον σιμόν 'Ανακλήτον.

Φουσκωμένους σαν μπαλιόν, από τη γαργαλιά χριστοπία των κοκοροφίναζων, ο 'Ανακλήτος φανέρωσε τον πόθο του να κοιμηθ' έπιτέλους και ληζέει.

Σ' ένα κανονίον γέννημο — έπίσης με σημασία — της φιλδρονος αρχαιαμούδης, μιά απλή μαμούδ' έφριξε κοντά του μιά άγκυλιά μοιροσφίσι μαλακό χορταίο, για να του χρησιμείνη ως στρωμά.

Άλλοίονο ... Σίμωονα με το νόηο της μίμησης κ.λ. κ.λ., ή ύπολοιπες 4.000 άλλες μαμούδες μιμήθηκαν το κίμα της πρώτης και τέσσερες χιλιάδες άγκυλιές μοιροσφίσι κ.λ. κ.λ. χορταίου ρίχτηκαν πάλι και έπάνο στον πόθο ...

Το άπτετέλιμα ; ... Τερατοδιδάστατο ... Σχηματίσθηκε δηλαδή ένα ζερβιά 800 μέτρον μήκους, 500 πλάτους και 96 ήμερας. Στάθηκε φρεσκά άδύνατο στον άμοιρο 'Ανακλήτο να σαμασίωση κεινάνο, κι' έτσι πρότιμος να ξεπλώθη κατάνημα και να βεθισθ' παρεφθές στον έννο ...

Μά δεν πρόβλεπε να δι' ο δυνατός ούτε ένα τοσαδούλο ρόδινο άνεφέρι. Μιά κοκαρωσάσιά άπλώθηκε ελόγρη τον και του φάνηκε πός μοιροσφίσι κοντά τον έννην κοπαδία βουβαλιών, πός στριγγυλάσι άπισια δούσιον χιλιάδες σκουριασμένα μακαρωάδες και πός γοργούριζαν βρονοτοδής οι ναργυλέδες όχτώ χιλιάδων Μοιροσφίσι πασάδων ...

Έντροπος τινάχτηκε από τον έννο του, έστρεψε γήροχ τη ματιά του και το σκοτεινό αυτό άσχημα διαγοτίστηκε άύσως : Ροχάλισε στον έννο του ο κίμ 'Ανακλήτος, κι' άκούγοντάς τον ή ξεπλώσμενες γήροχ του τέσσερες χιλιάδες μαμούδες, τον μιμήθηκαν παρεφθές ...

Κι' έτσι το πανδαμόνιο έκείνο των τεσσάρων χιλιάδων λογής - λογής και κάθε καρυδιάς ροχαλήτων, έπαύσθη τον ναυαγό μας να σενεχίση άδισταχίον τον έννο του, ίσαμε το προί της έπομένης.

Καθήμενος τώρα σταυρο-

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΖΟΒΑΝΙ ΦΑΛΚΟΝΙ

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΖΟΖΕΦΙΝΑΣ ΜΠΑΙΚΕΡ, ΗΤΟΙ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΝΑΥΑΓΟΥ ΣΤΗ "ΝΗΣΟ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ,"

νεσ' τών πό καλλιώνων μας ύπεράνωον :

—Χρονούζ ... Γκούζ... Γκούζ ... Γκούζ... Γκούζ ... Γκούζ ...

(Σας συμβουλεύω εδώ έν παρενθέσει, άγαπητές μου άναγνώστρες κι' άγαπητοί μου άναγνώστα, να μην πατήσετε το πόδι σας ποτέ στη Νήσο των Πιθήκων. Έκεί ότι κάνει ή μιά μαμούδ', άμέσως την μιμούνται κι' όδες ή άλλες... Απαράλλατα δηλαδή με αυτό που συμβάνει σε κάμποσα κοσμάκια σάνια της δικής μας ύπεροφιστοκρατίας...)

Βγάζοντας κατόπιν το σακκάκι του ο ναυαγός και στρωμάτωσε το για σινάλο σ' ένα παλιό — μήπως και τον έβλεπε, κατά τήχη, κανένα πλοίο περαστικό — έννοισε άνακούφισι ύπερταχί. Μά την ίδια στιγμή στήθηκαν ελόγρη στο δικό του σακκάκι άλλες 4 χιλιάδες παλιόνα, αλλά καμιά μαμούδ' δεν ελιξε...σακκάκι, για να το χρεμαίσει από κείνα !

Το κριό άρχισε τώρα να γίνεται τσιουχόρο κι' ο σιμόν 'Ανακλήτος δέν θά μάποφουσε — όσο να τον σιαμαζήση κανένα πλοίο — να κομιάται στο ύλαθρο. Κόθωντας λοιπόν κάμποσους κοκοροφίνας, καπισκεσίους μ' αυτούς ένα καλιό και τριπονονιάς κεινάσι κοιμήθηκε γαλήνια ίσαμε το προί.

Μά όταν έύνησες από τον έννο, ελόγρη πούλι — τέσσερες χιλιάδες καλιόνα — είχαν τριγυρίσει το δικό του καλιό και στο κεινάσι από κείνα κομιάταν κι' από μιά μαμούδ' ...

Άνατριχίσιμα τρουροί συγχλόμισες τότε τον άτιμο ναυαγό μας. Κατιτάζοντας ελόγρη τον, άντίκρισε την έρημη ή την άπτελιση, ένώ πρώτα βασιλέυε ή δροσερή σιά κι' ή ζοιμηρή γήρα των κοκοροφίναζων. Γιατί ; Γιατί ή 4 χιλιάδες των παλιόναζων, ποδοκρούς οι πιθήκοι, και ή άλλες τόσες των καλιόναζων, στοίχισαν τη ζωή σε όλα σχρόν τα δένδρα του δάσους ...

Πώς βήτρωγε τώρα καρφός για να χορταίνη ο φτοχός ναυαγός μας ; ... Πού θάβρωσε χριστός να ξεδαρώ ;

Άρταζε λοιπόν από τα μαλλιά την πρώτη — και την πό καλή — λήια πού βρέθηκε μπροστά του. Και χρομαζίνοντας το καλιό του, κωτασκίσινα μιά σκεδιά με δύο κοντά, την έφριξε στη βάλασα κι' άπτελισε να κωπηλάτη στίβαρά προς την κοντινότερη γι' αυτόν πόλι το πολιτισμένο κούσιον : Τη Νέα 'Υόρκη.

Μά παρεφθές και στη μέση του πελάγους 4 χιλιάδες σκεδιές, κωιωμένες από τις 4 χιλιάδες των άλλων καλιόναζων, τον κωπηλάσαν φτορωτές, έχοντας μέσα τους ή κάθε μιά κι' από μιά μαμούδ' κωπηλάτρια !

Έγινασε τέλος στη Νέα 'Υόρκη ο κ. 'Ανακλήτος. Έγιναν όμως μαζί του κι' ή μαμούδες. Αποβιδάστηρε έκει, μιά αποβιδάστηραν κι' έκείνες, τωγορβίζοντας τον πρόθυμα, πατά και άκούσιονα ...

Θέε μου, δέν βρισκεται κανένας χριστιανός να με γλήτισση από τις άνιμοσφές αυτές ύπάφεις ; Ξεφώνισε μισοτέλλος πιά ο φουκαράς, ο 'Ανακλήτος.

Έντροχός ή ίσαπια του έκπληρώθηκε. "Όχι έννας, αλλά πολλοί χριστιανοί έτρεξαν να τον γλήτισον, άλλες άντιπάρσαν τις μαμούδες ...

Ήσαν όλοι τους, αυτοί οι χριστιανοί άλλος μαρσασίονος, άλλος θεατρώνα και άλλος διεθινάτι των διαφόρων μοσφίσι-ζώα και των εθισμών κέντρον της 'Ασκειανικής πρωτενοσίης ; Στρατολόγησαν λοιπόν με γερό ύποθ κι' έπιούθη τις στρατιές έκείνες των πιθήκων, τους χρησιμοποιήσαν για κάτι : το φωνιτέρον και το ασανασισονέλι, στις έπιχειρήσεις τους, κι' έτσι...

Έτσι, από κείνες τις μαμούδες κι' από τους άπογόνους των βήκων σιά - σιά στην έμφάνεια αυτά τα μοντέρνα φρούτα του πολιτισμού μας : Η Ζοζεφίνα Μπαϊκερ, το γερόφλες, οι Νέγροι τζαζ - κωιαντίτες, οι μαύροι άστέρες του Κόλλινγουντ κι' ένα σωρό άλλες καλλιτέχνιδες και φημισμένες μετά ταλέτων και άνεν !

ΤΖΟΒΑΝΙ ΦΑΛΚΟΝΙ

